

відомими хореографами, створення різноманітних видів презентацій навчальних закладів, створення якісного цифрового контенту на актуальні теми, пов'язані з хореографічним мистецтвом, тощо. Все це має бути спрямоване на загальну популяризацію хореографічного мистецтва, розвіювання міфів та стереотипів, пов'язаних з професією хореографа.

Окремо слід зазначити важливість популяризації української танцювальної культури. Задля загального розвитку хореографічного мистецтва в Україні, кожен фахівець має передусім знати та любити рідний танець. Популяризація українського танцю має відбуватися разом з популяризацією української музики, традиційного співу, народного костюму та інших видів мистецтва, оскільки багатьом поколінням нав'язували «синдром меншовартості». Дослідження українського фольклорного танцю, вивчення процесу становлення наших танцювальних традицій є шляхом збереження нематеріальної спадщини українського народу та базою для розвитку сучасних хореографічних тенденцій в Україні.

Підготовка кваліфікованих хореографів — це основна мета професійної хореографічної освіти. Висвітлення актуальних проблем та викликів у цій галузі допоможе знайти оптимальні рішення для розвитку та вдосконалення процесу навчання майбутніх фахівців. Проте дослідження ринку праці, аналіз розвитку суспільства, прогнозування потреб сучасності має відбуватися безперервно, щоб забезпечити якісну освіту та готувати фахівців хореографів, які будуть володіти всім спектром навичок та вмінь, необхідним для митців у сфері танцю не лише в Україні, а й за її межами.

I. Макарова

**СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ
СТУДЕНТІВ-ХОРЕОГРАФІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ
В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

I. Makarova

**SPECIFICITIES OF FORMING THE PERFORMING SKILLS
OF STUDENTS-CHOREOGRAPHERS IN THE PROCESS OF TRAINING
IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS**

Соціально-економічні перетворення та інтеграція України в єдиний європейський освітній простір ведуть до якісно нового рівня професійної підготовки майбутнього хореографічного виконавства. Одним із важливих завдань вищого навчального закладу мистецького профілю є підготовка майбутніх митців, здатних на високому виконавському рівні здійснювати творчу та конкурентоспроможну професійну сценічну діяльність. Тому першочерговим кроком у формуванні виконавської майстерності танцюристів є активний пошук нових педагогічних підходів у теорії та практиці до навчання обдарованої молоді з акцентом на вдосконалення творчої особистості.

Мистецький потенціал сучасного виконавця визначається володінням широким спектром умінь і навичок (робота над технікою рухів; свобода виконавського апарату; координація; гнучкість; сила та виразність у виконанні різних стилів танцю; підготовка до концертної діяльності та набуття практичного досвіду під час виступів на сцені; командна робота та взаємодія з іншими виконавцями).

Таким чином навчання можна поділити на дві групи:

- 1) Удосконалення складових виконавської техніки танцюриста.
- 2) Концертно-виконавська практична діяльність.

У хореографічному мистецтві талант не може розкритися без попереднього оволодіння основними технічними засобами, які потім необхідно постійно вдосконалювати та нарощувати, оскільки брак технічних даних може стати великою проблемою для виконавця. Удосконаленню компонентів виконавської техніки танцюриста сприяє підбір відповідних комплексів тренувальних вправ, спрямованих на полегшення процесу оволодіння хореографічними прийомами різного рівня, на подолання технічних недоліків і відпрацювання технічних прийомів. Навчальна робота на цьому етапі дозволяє студенту індивідуально та творчо регулювати ступінь складності, надаючи йому можливість поступово оволодівати танцювальною справою відповідно до рівня його фізичних можливостей.

Під час творчих виступів студенти отримують необхідні практичні навички та розуміння професійної поведінки, необхідні для майбутньої роботи на сцені. Мета: ознайомлення з процесом навчання та підготовки до концертних виступів у професійних творчих колективах; Формування сценічних навичок (уміння володіти собою на сцені, долати надмірне хвилювання, розвивати навички емоційно-художнього самоконтролю, волю та бажання до публічного виступу); Формування художнього мислення учнів при вивченні концертного репертуару творчого колективу. У процесі вивчення хореографічного твору, викладач акцентує увагу на професійних здібностях студента й допомагає компенсувати менш розвинені вміння та навички більш міцними навичками, набутими в процесі вивчення різних навчальних дисциплін. Таким чином, розвиваючи та удосконалюючи артистичні якості та загальне виконання, спонукає студента до психологічної рефлексії пошуку знань та їх комплексного застосування.

Отже, можна стверджувати, що виконавська підготовка посідає важливе місце в підготовці фахівців хореографії у вищих навчальних закладах і є ключовим компонентом їх професійної підготовки. У процесі його реалізації закріплюються, удосконалюються та перевіряються набуті майбутнім танцюристом знання, уміння й навички, що полегшує та прискорює адаптацію студентів до реальних умов майбутньої професійної діяльності.

К. Куртєва

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МЕНЕДЖМЕНТУ Й ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

К. Kurtieva

INTERCONNECTION BETWEEN MANAGEMENT AND CHOREOGRAPHICAL ART

Сучасне хореографічне мистецтво розвивається в умовах високої конкуренції, швидкої зміни культурних трендів і стрімкого поширення цифрових технологій. У цьому контексті менеджмент стає невіддільною частиною успішного функціонування хореографічних шкіл, студій, колективів, ансамблів, конкурсів та фестивалів, а також інших індивідуальних проєктів.

Раніше хореографічні школи, ансамблі та колективи покладалися переважно на державне фінансування або на приватне меценатство. З повномасштабним вторгненням на наші землі, умови існування українського мистецтва, зокрема хореографії, кардинально змінилися. І ті джерела підтримки, на які ми покладалися раніше, на сьогодні стають все менш стабільними. Таким чином, перед діячами